

ВІДГУК

**офіційного опонента Подольчака Назара Юрійовича
доктора економічних наук, професора,
завідувача кафедри адміністративного та фінансового менеджменту
Національного університету «Львівська політехніка»
на дисертаційну роботу Крисоватого Ігоря Андрійовича
на тему «Інноваційні парки як фінансово-промисловий феномен урбаністики
в Україні», подану на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук
за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за
видами економічної діяльності)**

**Актуальність теми дослідження та її зв'язок із науковими темами,
програмами, планами**

Актуальність здійсненого Крисоватим Ігорем Андрійовичем дослідження проблем доцільності створення та масштабування діяльності інноваційних парків як фінансово-промислового феномену сучасної урбаністики в умовах трансформації промислових парадигм і становлення Індустрії 5.0 є очевидною у зв'язку з необхідністю підвищення технологічності, продуктивності праці та результативності проектів в економіці країни. Саме інноваційна компонента є ефективним і незмінним чинником підвищення продуктивності праці, генерування високої доданої вартості, покращенням якості життя населення, тобто рушієм економічного зростання.

В Україні, охопленою тривалою повномасштабною війною, яка призводить до масштабних руйнувань міст, інфраструктури та наростанням екологічних катастроф, вихід із глибокої кризової пастки та майбутня повоєнна відбудова, беззаперечно, вимагатимуть активізації інноваційної діяльності підприємств, що

неможливо забезпечити поза покращенням інституційної підтримки шляхом модернізації міських інноваційних просторів як середовища функціонування інноваційних паркових структур.

Незважаючи на наявність достатньо ґрунтовних досліджень економічної природи інноваційних паркових структур, виявлення інноваційної складової в концепціях урбаністики, ідентифікації сфер впливу інноваційних парків на соціальний та економічний розвиток, залишаються актуальними подальші наукові розвідки функціонування інноваційних парків як фінансово-промислового феномену урбаністики з урахуванням сучасних викликів. Саме вирішенню цих завдань присвячена дисертація Крисоватого Ігоря Андрійовича «Інноваційні парки як фінансово-промисловий феномен урбаністики в Україні».

Дисертаційну роботу виконано відповідно до планів науково-дослідних робіт Західноукраїнського національного університету в межах держбюджетного прикладного дослідження на тему: «Інформаційно-комунікаційні технології для підвищення продуктивності та залученості людського капіталу в агросфері» (державний реєстраційний номер 0125U000008), а також за темами: «Управління конкурентоспроможністю в підприємстві» (державний реєстраційний номер 0123U103460), «Підвищення конкурентоспроможності підприємства: цифровізація та інноваційні зміни» (державний реєстраційний номер 0123U104123), «Підвищення ефективності інноваційних складових компанії: глобалізація, цифровізація, трансформаційні зміни» (державний реєстраційний номер 0124U000415), «Формування інноваційної екосистеми підприємства в умовах цифрової економіки» (державний реєстраційний номер 0124U003292), «Стимулювання інноваційної діяльності підприємства: фінансовий та цифровий аспекти» (державний реєстраційний номер 0124U003666), «Інноваційне підприємництво та забезпечення гармонійного розвитку економіки України» (державний реєстраційний номер 0122U000925).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації

У дисертаційній роботі з високим ступенем обґрунтованості викладені наукові положення, висновки та практичні рекомендації. Вони базуються на широкому спектрі використаних сучасних методів дослідження, зокрема теоретичного узагальнення і ретроспективного аналізу, аналізу та синтезу, статистичного аналізу, кореляційно-регресійного аналізу, моделювання, аналізу чутливості, графічного, абстрактно-логічного та інших методів.

Наукові результати, одержані автором, ґрунтуються на критичному аналізі значної кількості літературних джерел (661 найменування). При цьому доцільно відзначити, що значна частина з них (291 найменування мовою оригіналу) – зарубіжних авторів, тобто, здобувач ґрунтовно дослідив наукові надбання та обґрунтував висновки дисертаційної роботи не лише на основі українських джерел, а й світового досвіду.

Коректність посилань на літературні джерела у дисертаційній роботі дозволяє відокремити власні наукові здобутки автора від наукових напрацювань інших науковців. Автором дослідження опрацьований значний масив різноманітних статистичних даних діяльності інноваційних парків, що дозволило з високим ступенем достовірності побудувати математичні моделі, проаналізувати тренди та обґрунтувати висновки.

У *першому розділі* автором на основі критичного аналізу напрацювань науковців та світового практичного досвіду (зокрема, AURP, UKSPA, IASP (с. 46) уточнено поняття інноваційного парку «як інтеграційного утворення підприємницького типу, що формує інституційну платформу міжсуб'єктної співпраці для забезпечення становлення та розвитку інноваційної інфраструктури, комерціалізації результатів наукових досліджень, цифровізації та екологічно-збалансованого розвитку, яка, пожвавлюючи інноваційну активність підприємств, позитивно впливає на урбаністику» (с. 40), що дозволило розкрити предмет дослідження з погляду його використання як інструменту для пояснення

економічних явищ і процесів, які відбуваються в умовах цифрової та промислової трансформацій інноваційних екосистем (с. 27, 45). Автором розроблено концептуальну модель функціонування інноваційних парків в урбаністиці, що посилює формування інноваційного імперативу в підприємницькому середовищі (с. 55). Систематизовано та доповнено функції інноваційних парків згідно з ознаками (с. 58). Здобувачем доповнено класифікацію елементів інноваційної інфраструктури інноваційних парків (напр., центрами підтримки інтелектуальної власності, логістичними центрами нового покоління, що дозволить забезпечувати ефективність їхнього функціонування (с. 55). Розглянуто генезу концепції інноваційних паркових утворень, що дозволило виокремити чотири покоління парків, споріднені ознаки, визначити формування цільових перспектив функціонування в урбаністиці (с. 55, 69, 70). Докторантом удосконалено методичні підходи в оцінюванні ефективності функціонування інноваційних парків, які включають трирівневу систему з відповідними оцінними критеріями, індикаторами та показниками (с. 95, 97, 99, 103, 106, 111).

У *другому розділі* дисертаційної роботи представлено результати ретроспективного аналізу інноваційних парків в еволюції концепцій урбаністики та їхнього впливу на інноваційний розвиток міст (с. 118–142), систематизовано класифікаційні ознаки та види урбаністики (с. 153, 157). Уточнено термінологічне трактування урбаністики «як систематичні просторово-часові процеси реалізації концепції сталого розвитку міст в економічній, екологічній та соціальній перспективах, які формують можливості для забезпечення зайнятості, цифровізації та інвестиційної привабливості на основі підвищення інноваційної спроможності в контексті їхньої трансформації у центри локальних інноваційних екосистем» (с. 154). Обґрунтована система і взаємозв'язків між інноваційними парками та розвитком урбаністики, що дозволило побудувати схему його інтеграції в урбаністичну екосистему та формування архітекτονіки механізму зовнішнього середовища функціонування інноваційного парку як суб'єкта господарювання (с. 169, 171, 179).

Проаналізовано стан і динаміку розвитку інноваційних паркових утворень в

Україні на основі аналітичних підходів, які застосовуються Міжнародною асоціацією наукових парків через методики «Strategigram» (рис. 3.5), «Матриці показників ефективності» та бенчмаркінгу (рис. 3.6), що дозволило виявити резерви покращення інституційного потенціалу для активізації розвитку інноваційності підприємницької екосистеми (с. 208–227). Проведено SWOT-аналіз інноваційних парків, який дозволив підтвердити високу зацікавленість резидентів, збільшення загальних ревіталізованих площ, високу питому вагу законтракованих площ, підвищення капіталізації інвестиційних проєктів (с. 228). Доведено високу потенційну здатність діючих в Україні інноваційних парків до залучення інвестицій та диверсифікації джерел фінансування (с. 229), що дозволило обґрунтувати їхній фінансовий феномен.

У *третьому розділі* дисертантом обґрунтовано методологічний базис оцінювання впливу інноваційних парків на урбаністику (с. 189–258), що дозволяє оцінити ефективність зовнішнього середовища функціонування інноваційних парків. Уточнено поняття ефектів урбаністики, які мають інноваційне походження та виступають кінцевим результатом інноваційних/стартап проєктів, розроблених та впроваджених інноваційними парками у співпраці з резидентами за підтримки органів місцевого самоврядування в межах реалізації муніципальної інноваційної політики та розбудови міських інноваційних просторів. Це дозволило обґрунтувати доцільність розробленого науково-методологічного забезпечення оцінювання ефектів урбаністики, яке враховує вплив інноваційних парків, визначає ключовим індикатором «інноваційний статус міста», оцінним критерієм – «максимізацію кількості інноваційно-активних підприємств», що дозволило виміряти величину ефекту з подальшою можливістю підтвердження факту усунення/скорочення інноваційних розривів у розвитку міст на основі поживавлення інноваційної активності підприємств (с. 234–240, 249).

У *четвертому розділі* застосовано здобувач аргументує пріоритетні напрями розвитку інноваційних парків як платформи інноваційного зростання (с. 261–343), що дає змогу активізувати процеси створення та масштабування їхньої діяльності в Україні. Уточнено наукові підходи до формування таксономії

інноваційного простору (рис. 4.1), що дозволить покращити систему горизонтально-вертикальних взаємозв'язків (с. 268), врахувати аспекти регіональної смарт-спеціалізації (с. 266), секторну поширеність (с. 270–272), радіус ефективної дії (с. 261–343, 267). Це забезпечує покращення архітекtonіки механізму зовнішнього середовища функціонування інноваційних парків в Україні.

Удосконалено механізм проєктування організаційної структури управління інноваційними парками (рис. 4.2), який базується на визначенні змістовної наповненості, форми створення, функціонального призначення та трирівневого структуруванні, побудований на засадах пріоритетності програмних орієнтирів інноваційного розвитку (с. 276), що сприяє підвищенню ефективності функціонування. Запропоновано структурування портфеля послуг інноваційних парків в межах стандартного, дослідницького та забезпечуючого блоків (с. 288), що дозволить забезпечувати ефективність діяльності.

Побудовано множинні регресійні моделі розвитку інноваційного підприємництва (с. 292–312), що дозволило виявити вплив інноваційних парків. Обґрунтовано доцільність модернізації механізму фінансового забезпечення діяльності інноваційних парків в умовах поширення впливу цифрових технологій (с. 31–312), що враховує систематизацію методів і джерел фінансування (с. 317) в межах операційної діяльності (с. 323).

У п'ятому розділі дисертантом аргументовано доцільність запровадження концепції урбаністичного капіталу (рис. 5.2), яка базована на функціонуванні інноваційних парків та передбачає його розуміння як «генерованого функціонуванням інноваційних парків ресурсу сталої урбанізації, який, формуючи інноваційну спроможність міста, сприяє функціонуванню інноваційних парків, що забезпечує усунення/скорочення «інноваційного розриву» в розвитку міст та пожвавлення інноваційної активності підприємств» (с. 355). Це дасть змогу ефективно розбудовувати міські інноваційні простори як зовнішнє середовище діяльності інноваційних парків, сприятиме досягненню їхніх стратегічних цілей та забезпечить пожвавлення інноваційної активності

підприємств. Побудовано моделі та доведено залежності кількості інноваційно активних підприємств від коефіцієнта інноваційної спроможності міста, що виступає центром локалізації інноваційних паркових утворень (с. 367).

Розширено інтерпретацію інтерактивної моделі інтеграції інноваційного парку як комплексного механізму імплементації результатів інноваційної діяльності в систему «розумного» міста (рис. 5.4), яка враховує уточнення візії (рис. 5.5) та стратегії розвитку (рис. 5.6), що сприяє підвищенню інноваційної спроможності та формуванню урбаністичного капіталу, що посилює потенціал «розумного» зростання в урбаністиці (с. 390, 393, 396).

З метою покращення функціонального забезпечення діяльності інноваційних парків в Україні доведено доцільність створення логістичних центрів 5.0, яка базується на компліментарності їхньої діяльності та співвідношенні радіусів дії (с. 411), просторової віддаленості (с. 410), що дозволило обґрунтувати спроможність забезпечувати ефективність, стале економічне зростання та визначати модернізацію сучасної урбаністики в Україні

Ознайомлення із основними положеннями дисертаційної роботи дозволяє зробити висновок про те, що дисертанту в процесі дослідження вдалось досягти поставленої мети та вирішити основні завдання. Обґрунтовані та викладені у дисертації висновки є логічними і базуються на всебічному та об'єктивному аналізі досліджуваних явищ, здійснені з використанням сучасного наукового інструментарію.

Зміст реферату ідентичний основним положенням дисертації. Використання оптимальної методологічної бази для формування висновків дисертації, аналіз статистичної бази і наукових праць зарубіжних і українських авторів обумовлюють високий ступінь обґрунтованості наукових положень дисертаційної роботи.

Наукова новизна положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у докторській дисертації, їх загальнонаціональне значення

Наукову новизну мають такі одержані автором результати дослідження:

вперше:

- розроблено концептуальну модель функціонування інноваційного парку в урбаністиці, яка охоплює цільову, функціональну й методологічну підсистеми з відповідним інституційним базисом регіональних/муніципальних інноваційних екосистем, оцінними критеріями, індикаторами та показниками, обґрунтуванням перспектив формування урбаністичного капіталу, екосистемою стартапів, моделями інтерактивної взаємодії, спрямованої на підвищення інноваційності, що сприятиме модернізації урбаністики в Україні та розвитку інноваційного підприємництва;

- розроблено науково-методологічне забезпечення оцінювання ефектів урбаністики, яке враховує вплив інноваційних парків, визначає ключовим індикатором «інноваційний статус міста», оцінним критерієм – «максимізацію кількості інноваційно активних підприємств», що дозволило виміряти величину ефекту з подальшою можливістю підтвердження факту усунення/скорочення інноваційних розривів у розвитку міст на основі поживлення інноваційної активності підприємств;

- запропоновано концепцію формування урбаністичного капіталу, що базується на функціонуванні інноваційних парків та охоплює принципи сталої урбанізації, цілі сталого розвитку й урбаністичні цінності, що сприятиме підвищенню інноваційної спроможності та дозволить досягати стратегічних цілей і забезпечити поживлення інноваційної активності підприємств;

удосконалено:

- інструментарій оцінювання ефективності функціонування інноваційного парку, який, на відміну від існуючих, охоплює систематизовані критерії, показники і методики їхнього розрахунку, що створило методологічну основу для формування комплексної системи оцінювання рівня розвитку інноваційного парку з урахуванням впливу на урбаністику та дало змогу забезпечити універсальність її застосування в межах різнорівневих інноваційних екосистем;

- формування архітектоніки механізму зовнішнього середовища функціонування інноваційного парку як суб'єкта господарювання, яка, на відміну

від існуючих, якісно доповнює його інноваційними компонентами кластерного розвитку і зонування інноваційних просторів, венчурного і грантового фінансування, інвестиційними платформами, що дало змогу поживавити інноваційні трансформації в урбаністиці та стимулювати розвиток інноваційних підприємств і стартапів;

- механізм проектування організаційної структури управління інноваційними парками, що базується на визначенні змістової наповненості, форми створення, функціональної призначеності та трирівневого структуруванні, який, на відміну від існуючих, побудований на засадах пріоритетності програмних орієнтирів інноваційного розвитку, що забезпечує ефективність їхнього функціонування як інституційних суб'єктів інноваційної екосистеми;

- інструментарій моделювання розвитку інноваційного підприємництва шляхом застосування адаптованих множинних регресійних моделей, які, на відміну від існуючих, враховують застосування багатовимірної аналізу головних компонент для агрегування фінансової, інфраструктурної, технологічної та екологічної перспектив функціонування інноваційних парків, що дало змогу обґрунтувати доцільність створення інноваційних парків;

- алгоритм селекції проєктів інноваційних парків, який, на відміну від існуючих, передбачає інтеграцію цифрових фінансових технологій та інструментів у сфери фінансового, технологічного та організаційного забезпечення, що дало змогу сформулювати пріоритетність проєктів, які забезпечують фінансову перспективу інноваційних парків;

- підхід до моделювання резервів поживавлення інноваційної активності підприємств, що, на відміну від традиційних, охоплює джерела, сформовані з включенням лагових ефектів, згенерованих підвищенням інноваційної спроможності міста, що дало змогу обґрунтувати розвиток інноваційного підприємництва та перспективи прогнозування динаміки кількості інноваційно-активних підприємств, забезпеченої функціонуванням інноваційних парків;

набули подальшого розвитку:

- категорійно-понятійний апарат через введення та уточнення дефініцій:

1) «інноваційний парк» як інтеграційне утворення підприємницького типу, що формує інституційну платформу міжсуб'єктної співпраці для забезпечення модернізації інноваційної інфраструктури, комерціалізації результатів наукових досліджень, цифровізації та екологічно-збалансованого розвитку, яка, поживляючи інноваційну активність підприємств, позитивно впливає на урбаністику; 2) «урбаністика» як систематичні просторово-часові процеси реалізації концепції сталого розвитку міст в економічній, екологічній та соціальній перспективах, які формують можливості для забезпечення зайнятості, цифровізації та інвестиційної привабливості на основі підвищення інноваційної спроможності в контексті їхньої трансформації у центри локальних інноваційних екосистем; 3) «урбаністичний капітал» як генерований функціонуванням інноваційних парків ресурс сталої урбанізації, який, формуючи інноваційну спроможність міста, сприяє функціонуванню інноваційних парків, що забезпечує усунення/скорочення «інноваційного розриву» в розвитку міст та поживлення інноваційної активності підприємств;

- наукові підходи до формування таксономії інноваційного простору з інноваційними парками як його базисним елементом, суб'єктами інноваційних паркових утворень, фінансовими інституціями, бізнес-сектором, яка, на відміну від традиційних, покращує систему горизонтально-вертикальних взаємозв'язків, враховує аспекти регіональної смарт-спеціалізації, що посилює їхній фінансово-промисловий феномен в урбаністиці;

- організаційна модель інноваційної екосистеми інноваційного парку в урбаністиці, яка, на відміну від існуючих, охоплює аспекти забезпечення операційної діяльності та інноваційного розвитку суб'єкта, низку нових форм організації інноваційного підприємництва, стартап бізнесу, що дозволило упорядкувати функціонування інноваційних парків;

- науково-методичні положення щодо формування портфеля послуг інноваційного парку як сукупності товарних позицій відповідно до інкубаційної, акселераційної, дифузійної, трансферної, кластеризаційної, коворкінгової,

консалтингової функції, який, на відміну від існуючих, систематизує методичні підходи до його структуризації, що дало змогу впорядкувати бізнес-портфель, який покращить можливості для залучення потенційних інвесторів, інноваторів та резидентів інноваційного парку;

- інтерактивні моделі інтеграції інноваційного парку в систему розумного міста, які, на відміну від традиційних, передбачають формування механізму розробки та впровадження розумних технологій за напрямками забезпечення сталого, стійкого, безпекового розвитку урбаністичного середовища, що дасть змогу посилити потенціал розумного зростання в урбаністиці;

- вектори імплементації логістичних центрів 5.0 у системі функціонального забезпечення діяльності інноваційних парків, які, на відміну від існуючих, базуються на застосуванні мультикритеріального підходу із формалізованою методикою визначення вагових коефіцієнтів для розрахунку інтегрального індексу логістичної досяжності, що дозволяє забезпечити кількісну та порівняльну оцінку ефективності міст із урахуванням зонального розподілу відстаней та сприяє підвищенню ефективності функціонування інноваційних парків.

Основні наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи мають загальнонаціональне значення, адже доведені до рівня конкретних методичних розроблень і прикладних рекомендацій, зокрема результати наукового дослідження використовуються ТОВ «ПРОМПРИЛАД.ХОЛДІНГ» (довідка № 01/12д від 20.12.2024 р.), міським комунальним підприємством «Вінницький фонд муніципальних інвестицій» в інноваційно-технологічному парку «Кристал» (довідка № 74/12 від 02.12.2024 р.), науковим парком НУ «Львівська політехніка» (довідка № 12-001/24 від 17.12.2024 р.), ТзОВ «Науковий парк «Прикарпатський університет» (довідка № 03/25 від 31.01.2025 р.), Державним підприємством обслуговування повітряного руху України (довідка № 1-14.11/4212/24 від 21.11.2024 р.), Тернопільською обласною військовою адміністрацією (довідка № 02-12626/11 від 03.12.2024 р.), Департаментом економіки і міжнародних відносин Харківської обласної

військової адміністрації (довідка № 06.01-14/4064 від 22.11.2024 р.), Тернопільською міською радою (довідка № 369/06 від 20.11.2024 р.), Івано-Франківською міською радою (довідка № 70/01-20/23в від 16.01.2025 р.), Тернопільським регіональним відділення Асоціації міст України (довідка № 06/25 від 15.01.2025 р.), ГО «Тернопільський ІТ-кластер» (довідка № 42/6 від 18.11.2024 р.), ГО «Вест Юкрейн Діджитал» (довідка № 1 від 10.01.2025 р.), в навчальному процесі Західноукраїнського національного університету (довідка № 126-26/148 від 20.01.2025 р.) та Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (довідка № 856/01-1 від 06.09.2024 р.).

**Повнота викладу результатів дослідження в наукових публікаціях,
зарахованих за темою докторської дисертації**

Наукові результати дисертаційної роботи опубліковано у 59 наукових працях (11 у співавторстві), з них: 35 наукових публікацій, які відображають основні наукові результати, в тому числі 8 статей у наукових періодичних виданнях, які індексуються у базах даних «Scopus» та «Web of Science» (в тому числі 3 статті у виданнях з квантилем Q_3), 26 статей у наукових виданнях України, 1 стаття у науковому періодичному виданні іншої держави; 24 наукових публікацій, що додатково відображають наукові результати дисертації, з них 2 матеріалів конференцій у виданнях, які індексуються у базі даних «Scopus».

Загальний обсяг опублікованих праць становить 35,35 друк. арк., особисто автору належить 25,45 друк. арк., серед них: наукових праць, в яких висвітлені основні результати наукових досліджень за темою дисертації, – 17,5 друк. арк.; наукових праць, що додатково відображають наукові результати дисертації, – 7,95 друк. арк.

Ступінь використання матеріалів і висновків кандидатської дисертації

Результати досліджень, за якими Крисоватий І.А. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Податкове регулювання інноваційних процесів в Україні: стан та перспективи розвитку», подану на здобуття наукового ступеня кандидата

економічних наук за спеціальністю 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит, в його докторській дисертації не використовувалися.

Відсутність (наявність) академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації

Дисертаційна робота Крисоватого Ігоря Андрійовича на тему: «Інноваційні парки як фінансово-промисловий феномен урбаністики в Україні» відповідає принципам академічної доброчесності. У докторській дисертації та наукових працях, які відображають її результати, відсутній академічний плагіат, фабрикації та фальсифікації, що підтверджено відповідною довідкою. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Дискусійні питання та зауваження щодо положень докторської дисертації

Позитивно оцінюючи дисертаційну роботу Крисоватого І. А., доцільно звернути увагу на деякі положення, які опонент вважає дискусійними, недостатньо повно розкритими, потребують пояснень у процесі дискусії при захисті дисертації та подальших наукових дослідженнях дисертанта:

1. У вітчизняному законодавстві відсутнє таке поняття як “Інноваційний парк”, лише є “Науковий парк”, “Індустріальний парк” або “Технологічний парк”, тому доцільно було запропонувати законопроект “Про інноваційні парки” (основні тези), або рекомендувати використовувати існуючі законодавчо визначені організаційно-правові форми.

2. Запропонована автором система критеріїв економічної, екологічної, соціальної ефективності функціонування інноваційних парків (табл. 1.5), а також оцінні індикатори та показники (с. 97, 99, 103, 106) доцільно доповнити елементами інтеграції в міжнародний інноваційний простір, а також методи багатовимірного аналізування.

3. Моніторинг стану та динаміки інноваційних парків в Україні, доцільно було б, доповнити аналітичною складовою, ширшою порівняльною оцінкою з

науковими та технологічними парковими структурами, що б посилює практичну цінність дослідження.

4. Для посилення роботи, доцільно було б, розглянути можливості підвищення інноваційності українських підприємств не лише за рахунок функціонування інноваційних парків, але й синергії співпраці в межах усіх видів паркових структур. Це може стати основою трансформації промислових парадигм та формування потенціалу інноваційного зростання в Україні після війни.

5. У дисертації викладається положення про значення інноваційних парків (напр., «інноваційні парки виступають інструментом реалізації міської (муніципальної) інноваційної політики як важливої складової сучасної урбаністики» (с. 54); «створення та розвиток інноваційних парків покликаних на регіональному та муніципальному рівнях максимально спростити взаємодію усіх елементів інноваційної інфраструктури, бізнесу, органів державної влади та місцевого самоврядування, створити осередок приваблення інвестиційних ресурсів, сприятиме сталому, безпечному, інклюзивному та стійкому розвитку міст і громад» (с. 79). Наведені твердження були б більш доказові, якби здобувач підтвердив їх фактичними розрахунками.

Однак висловлені зауваження не знижують високої якості та глибини дисертаційної роботи, яка вирішує важливу науково-практичну проблему функціонування інноваційних парків як фінансово-промислового феномену урбаністики в Україні.

Загальний висновок

Дисертаційна робота Крисоватого Ігоря Андрійовича на тему «Інноваційні парки як фінансово-промисловий феномен урбаністики в Україні» є самостійно виконаним і завершеним науковим дослідженням. Отримані результати та висновки достатню мірою обґрунтовані, містять наукову новизну, мають теоретичну та практичну цінність. Опубліковано достатню кількість наукових робіт.

Реферат достатньо повно відображає зміст дисертації.

Дисертація за своєю структурою, обсягом і оформленням відповідає вимогам МОН України до дисертацій, представлених на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук.

Зміст автореферату і дисертації відповідає паспорту спеціальності 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Отримані результати, висновки та рекомендації у сукупності вирішують актуальну наукову проблему розробки теоретико-методологічних основ функціонування інноваційних парків як фінансово-промислового феномену урбаністики в Україні.

За змістом, оформленням, актуальністю, глибиною вирішення наукових проблем, теоретичним і практичним значенням одержаних результатів дисертаційна робота на тему «Інноваційні парки як фінансово-промисловий феномен урбаністики в Україні» відповідає пп. 6, 7, 8, 9 вимог «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук» (затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.11. 2021 р. № 1197), а її автор – Крисоватий Ігор Андрійович – заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Офіційний опонент:

завідувач кафедри адміністративного
та фінансового менеджменту
Національного університету
«Львівська політехніка»
доктор економічних наук, професор



Назар ПОДОЛЬЧАК

Підпис Подольська Н.Ю. засвідчую:



Микола ЛОГОЙДА